

עפ"ג 49133/07/20 - פיסל אבו נאב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייט

לפני סגן נשיא, כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופטת מרים ליפשיץ-פריבס

עפ"ג 49133-07-20

פיסל אבו נאב
ע"י ב"כ עו"ד היבה קדומי

המערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא) מיום 17.6.20

בת"פ 14115-02-20.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות התפרעות והפרעה לשוטרי בנסיבות מחמירות ונדון ל - 8 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי ו - 4 חודשי מאסר על תנאי. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. ואלה המעשים: ביום 19.11.19, סמוך לשעה 17:00, בעת ניחום אבלים אצל משפחת פארס אבו- נאב, שנהרג במהלך פעילות משטרתית מירי שוטרים, נפגש המערער עם הקטין מ.א ואחרים ליד בית האבלים בשכונת ראס אל-עמוד. באותו הלילה, סמוך לשעה 22:00, התקיימו אירועי התפרעות בשכונה, במהלכם יודו אבנים, בקבוקי תבערה וזיקוקים לעבר כוחות המשטרה ולעבר "בית מוסקוביץ" בו גרים תושבים יהודים. המערער נטל חלק בהתפרעות וזרק שתי אבנים בגודל כף יד לעבר כוחות הביטחון ממרחק של 70 מטרים.

טענות הצדדים

3. **ב"כ המערער** עותרת להקלת עונשו של המערער וטוענת כי משך עבודות השירות שהוטלו עליו הינו חמור יתר על המידה ומתעלם מהשיקולים לקולה העומדים לזכותו. המערער, הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר.

למערער אין הרשעות קודמות, זהו מעצרו הראשון בחייו, המקרה דנן הינו מעידה חד פעמית שלו ומעת האירוע לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. המערער שהה במעצר בית מלא במשך תקופה ארוכה ללא הפרות ותסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו הינו חיובי. האבנים יודו ממרחק רב של כ- 70 מטרים, איש לא נפגע כתוצאה ממעשיו של המערער ולא נגרם נזק. כמו כן, יש להתחשב בנסיבותיו המשפחתיות של המערער, ובכללן העובדה כי בן דודו נהרג במהלך מרדף משטרתי וכתוצאה מכך בוצעו העבירות ולא על רקע לאומני. בנוסף, עד למעצרו עבד המערער לפרנסת משפחתו, נוכח מצבו הבריאותי של אביו. המערער התחתן ויש לו עסק פרטי שייפגע כתוצאה מגזר הדין ועל כן יש להקל בעונשו ולהסתפק בתקופת עבודות השירות אותן ביצע (מתחילת חודש נובמבר).

ב"כ המשיבה הפנתה לפסיקה ממנה עולה לטענתה כי בית משפט קמא דווקא הקל בעונשו של המערער. מדובר באירוע חמור ואלים. התסקיר לא חיובי בשאלת קבלת האחריות. גם לפני בית משפט קמא הנאשם זגזג בקבלת אחריות עד להודאתו במיוחס לו בכתב האישום. בית משפט קמא שקל את כלל הנסיבות והציב את עונשו בתחתית המתחם וכאמור, הקל בעונשו לריצוי העונש בעבודות שירות. על כן, יש לדחות הערעור.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו כבן 23 שנים, רווק ומאורס, ללא הרשעות קודמות. המערער מסר כי הוא המפרנס העיקרי של משפחתו מזה שש שנים, בשל כך שאביו סובל ממחלה ואינו יכול לעבוד. שירות המבחן התרשם מנזקקות כלכלית של המשפחה המצויה בחובות. ביחס לביצוע העבירות, המערער שלל מעורבות מצדו, לא לקח אחריות והסביר את הודאתו ככזו שניתנה בשל לחצים שהפעילו עליו השוטרים. המערער שלל נזקקות טיפולית. נוכח עמדת המערער התקשה שירות המבחן לבוא בהמלצה טיפולית או עונשית, אך הומלץ להתחשב במצבו הכלכלי של המערער ובהשלכה של מעצרו על משפחתו התלויה בו.

דין

5. דין הערעור להידחות.

כלל הוא, כי ערכאת הערעור לא גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר הדין של הערכאה הדיונית, וכי התערבותה בעונשים שנגזרו שמורה למקרים חריגים בלבד, שבהם נפלה טעות מהותית, או כאשר העונש שנגזר חורג באופן קיצוני מרמת הענישה הנוהגת או הראויה בנסיבות העניין. לאחר בחינת טיעוני הצדדים הגענו לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות, הואיל ולא נפלה טעות מהותית בגזר הדין ולא מדובר בחריגה קיצונית המצדיקה התערבותנו בגזר הדין.

6. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, גילו הצעיר, העדר הרשעות קודמות ותפקודו התעסוקתי היציב, כעולה מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו. כמו כן, ולמרבה המזל, מעשיו של המערער לא הסתיימו בגרימת נזק. עם זאת, בצד הודאתו, המערער המתקשה לקחת אחריות על מעשיו

ולהכיר בחומרתם, באופן המחזק את משקלם של שיקולי הרתעה אישית בשקילת עונשו. לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע. בית משפט קמא קבע כממצא עובדתי, כי אין אינדיקציה לתכנון מראש של ההתפרעות וכי ניתן להבין את סערת הרגשות בה היה נתון המערער עקב מות קרובו מירי של כוחות הביטחון, אך בדין קבע כי לא ניתן להשלים בשום אופן עם תגובה אלימה שכזו, שסיכנה לא רק את השוטרים, אלא גם את תושבי המקום. מדובר ביידי אבנים במסגרת התפרעות רבת משתתפים. החומרה בעבירת יידי אבנים מצאה ביטוי בפסיקה ובענישה בהתייחסות אליה כאל שימוש בנשק קר (ע"פ 5371/14 פלוני נ' מדינת ישראל (2014); ע"פ 8639/13 אלדבס נ' מדינת ישראל (2014) וע"פ 7140/13 פלוני נ' מדינת ישראל (2014)), מדובר בהשתתפות באירוע ספונטני ובלתי מתוכנן, ולכך נלוות חומרה רבה, הנובעת מהאופן הקל והנמהר בו אירוע מסוג זה מתרחש, ומהקושי בהשתלטות כוחות הביטחון עליו. החומרה הנלווית ליידי אבנים בנסיבות אלה, היא הביצוע בצוותא ביחד עם ההמון המתפרע: "העזרה ההדדית והעידוד ההדדי שפורעים עוזרים ומעודדים איש את רעהו יש בהם אפקט סינרגטי, והסיכון לשלום הציבור גובר והולך" (כב' השופט המנוח מ' חשין ז"ל בבש"פ 7171/00 מדינת ישראל נ' חאמד, פ"ד נד(4) 729, 731-732 (2000)), הסיכון הרב הנשקף מיידי אבנים מחייב גזירת עונשים שיש בהם כדי להרתיע את המבצע עצמו ואת העבריינים בכוח, שהרבה מהם הינם צעירים המתפתים על נקלה להשליך אבנים. עבירות אלו מחייבות אפוא תגובה עונשית מתאימה, מחמירה ומכבידה, הכוללת השתתפות עונשי מאסר בפועל. במקרה דנן ובהתחשב בנסיבות האינדוידואליות של המערער נגזרו עליו 8 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בנסיבות דנן, אין הצדקה למתן הקלה נוספת.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ב אדר תשפ"א, 24 פברואר 2021, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

סגן נשיא, השופט רפי כרמל, אב"ד אריה רומנוב, שופט מרים ליפשיץ-פריבס, שופטת